

کُبی (COBE)

کُبی^(a) در ۱۸ نوامبر ۱۹۸۹ با یک موشک دلتا در مداری به دور زمین قرار گرفت. مأموریت کُبی این بود که آسمان را در تابش زمینه‌ی کیهانی مساحی کند. منظور از تابش زمینه، تمام تابشی است که منشاء کیهانی دارد. این تابش یک بخش گرمایی دارد با دما_i تقریباً 2.725 ± 0.002 K که با استفاده از قانون جابه‌جایی_i وین بدان معنا است که قله_i منحنی_i پلانک در طول موج $1 \mu\text{m} \pm 1063$ یعنی تقریباً ۱ میلی‌متر است. بخش دیگری از تابش زمینه‌ی کیهانی ناشی از نخستین ستاره‌ها و کهکشان‌ها_i کیهان است.

در کُبی سه وسیله نصب شده بود: DIRBE^(b)، یا «آزمایش تابش فروسرخ پخشیده» که در گستره‌ی طول موج‌ها_i μm ۱.۲۵ تا ۲۴۰ حساس بود. این بخش از طیف تابش زمینه‌ی کیهانی حاصل جمع تابش نخستین ستاره‌ها و کهکشان‌ها_i کیهان است. وسیله‌ی دیگر DMR^(c)، یا «تابش‌سنح دیفرانسیلی_i میکروموج» وسیله‌ای بود که ناهمسانگردی_i تابش زمینه‌ی کیهانی را با دقّت^{-۵} ۱۰ می‌سنجد. اطلاعاتی که این وسیله می‌دهد به درک این مطلب کمک می‌کند که چه‌گونه ماده_i هم‌گن در کیهان به شکل خوش‌ها_i کهکشانی و کهکشان‌ها کلخه‌ای شد. وبالاخره وسیله‌ی سوم FIRAS^(d) یا «طیف‌سنح فروسرخ دور مطلق» بود که تحقیق کرد تابش زمینه‌ی کیهانی تا چه حد به منحنی_i پلانک، یعنی منحنی_i یک جسم سیاه نزدیک است.

نیم‌قطر مدار کُبی تقریباً ۷۲۷۸ km است، که یعنی کُبی در ارتفاع تقریباً k ۹۰۰ m از سطح دریا است. دوره‌ی گردش چنین مداری min ۱۰۳ است، که یعنی در هر شبانه روز تقریباً ۱۴ دور به دور زمین می‌گردد. مدار کُبی تقریباً بر استوا_i زمین عمود است. اگر زمین یک کره_i کامل بود، صفحه‌ی مداری_i کُبی ثابت می‌ماند (صرف نظر از یک انتقال موازی به همراه زمین). اما زمین کاملاً گرد نیست. چهارقطبی_i زمین باعث می‌شود صفحه‌ی مداری_i چنین ماهواره‌ای با آهنگ تقریباً $10^{-7} \times 2$ پیش‌روی کند. این معادل است با تقریباً 1° در هر شبانه روز، یعنی ۳۶۰ در یک سال. جهت پیش‌روی هم چنان است که عملاً صفحه‌ی مداری_i کُبی هم‌واره بر خط خورشید به زمین عمود است.

آتن کُبی، که یک زاویه_i 7° را می‌پوشاند، در صفحه‌ی مداری_i کُبی و تقریباً بر مدار کُبی مماس است (شکل را ببینید). به این ترتیب آتن کُبی هرگز به سمت زمین یا خورشید نیست.

ضمانتاً به این ترتیب در هر دورگردش - کُبی به دور زمین یک حلقه به ضخامت 7° مساحتی می‌شود. این حلقه، با پیش رویی مدار کُبی می‌گردد. به این ترتیب پس از 6 ماه که مدار کُبی 180° چرخید، آتن - کُبی تقریباً تمام آسمان را مساحتی می‌کند.

جرم ماهواره‌ی کُبی 2270 kg , طول اش 5.49 m و قطر اش 2.44 m بوده است. البته، پس از آن که صفحه‌ها ای خورشیدی اش باز شدند، این قطر 8.53 m شد. دستگاه‌ها ای کُبی با توان 542 W کار می‌کردند. سیستم خنک‌کننده‌ی کُبی شامل فلاسک‌ها بی به حجم 0.650 m^3 هلیم مایع - ابرشاره بود.

کُبی تا اواسط ژوئن 1990 به خوبی کار کرد و تا این زمان تمام آسمان را در تابش زمینه‌ی کیهانی مساحتی کرد. در 21 سپتامبر 1990 نقصی در فلاسک هلیم مایع کُبی روی داد که باعث شد هلیم خارج شود. به این ترتیب FIRAS، که تنها 1.6 بار آسمان را مساحتی کرده بود از کار افتاد. پس از مدتی هم فعالیت DIRB محدود شد. اما DMR تا مدتی به کار اش ادامه داد.

^{a)}COBE = Cosmic Background Explorer, ^{b)}Diffuse Infrared Background Experiment,

^{c)}Differential Microwave Radiometer, ^{d)}Far Infrared Absolute Spectrophotometer.

